

متن پرسش

با سلام جناب استاد متنی را مطالعه کردم که شبهه ای برایم ایجاد کرد "به تعبیر دیگر، اگر «امام» عبارت باشد از «انسان تمام» که شایستگی امام بودن برای همه‌ی مردم را به‌گونه‌ای مطلق داشته باشد، نمی‌تواند حضوری عینی و مادی داشته باشد. زیرا از نگاه دینی هر انسانی هنگامی که به تمامیت و کمال رسیده باشد، زمان رجعت او هم به سوی خداوند فرا می‌رسد و آنچه از او برای مردمان به‌جای می‌ماند تصویری ایده‌ال و کمال یافته است که همین تصویر به عنوان «امام» مطرح می‌شود." امام را ما به عنوان انسان کامل می‌شناسیم، از طرفی وقتی نفس به تمامیت رسید از دنیا می‌رود. حال آیا امام(ع) در امام تمامیت ندارد و پیشرفت میکند؟ و یا این مسئله برای امام مستثناست؟ چرا؟ از طرفی هم تمام ائمه شهید شده اند. این پیشرفت امام تا به تمامیت رسیدن و کمال کنونی را نمی‌تونم حل کنم. ممنونم

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام این بحث در موضوع کلام در قسمت «امامت» بحث شده. آنچه به طور خلاصه می‌توانم عرض کنم آن است که توجه بفرمایید همه‌ی انسان‌ها دارای جسم و نفس ناطقه‌اند که از طریق به‌کارگیری جسم در دنیا مابالقومه‌های نفس ناطقه را به فعلیت می‌رسانند ولی امام علاوه بر جسم و نفس ناطقه به جهت مأموریتی که دارند به تعبیر امام صادق «علیه‌السلام» دارای نور عظمت هستند که مقامی است فوق جبرائیل و میکائیل، و امام بر اساس نور عظمت امامت می‌کنند و به هدایت خلق مشغول‌اند و با حفظ نفس ناطقه‌ی خود در مقام عصمت به کمال لازم می‌رسند، به این معنا که ما با هدایت پیامبر و امام به تدریج به کمال خود می‌رسیم ولی خداوند امام و پیامبر را به اراده‌ی خود در مقام کمال و عصمت قرار می‌دهد و آن‌ها وظیفه دارند آن عصمت را حفظ کنند و کمال آن‌ها حفظ عصمت است ولی کمال ما رسیدن به عصمت است. (مفصل این بحث را در مباحث امامت دنبال کنید). موفق باشید